

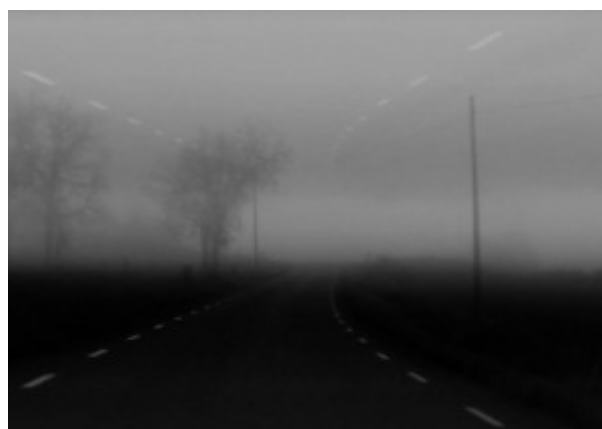
Jessica Faiss på Galleri Flach

konsten.net/jessica-faiss-pa-galleri-flach

Anders Olofsson

Bilden av landskapet är en tacksam projektionsyta för allehanda känslor, det behöver man inte vara en Caspar David Friedrich eller en Marcus Larson för att inse. Och att landskapet fortsatt att vara en användbar spegel för att skildra sinnestillstånd eller en betydligt mer påträngande verklighet är inget att förvånas över. Under första världskriget målade engelsmannen Paul Nash bilder av skyttegravslandskapet i Flandern, där den sönderbrutna och torterade naturen fick stå som symbol för de lika fysiskt och psykiskt brutna soldaterna – och på sikt för hela den värld som gick under i krigets spår.

I vår tid har landskapet i rörlig form fortsatt att utgöra en projektionsyta med vars hjälp konstnärerna finner vägen in i ett mer meditativt tilltal. I exempelvis Stefan Ottos video “Fast Forward/Fast Rewind” från 2002 färdas vi framåt längs en ödslig väg. Landskapet glider förbi utanför bilen, samtidigt som ett annat landskap – eller detsamma, fast med en viss fördröjning – rullar förbi i bilens backspegel. Nutid och förflutet vävs samman på ett intrikat sätt.

Jessica Faiss har säkert inte sett “Fast Forward/Fast Rewind”, men flera av verken i hennes nya utställning anspelar på ett stämningsläge som befinner sig ganska nära Stefan Ottos. Den dubbeltydighet Otto åstadkom genom att visa ett annat landskap i backspeglarna har Faiss dock skapat genom att låta samma landskap som vi rör oss genom projiceras spegelvänt i bildrummets ovankant. Effekten blir en känsla av förhöjd melankoli, en förnimmelse av att vara ensam i världen. Den ryske filmregissören Andrej Tarkovskij excellerade i att låta dimhöljda landskap bli utgångspunkt för ett meditativt seende, och detsamma gör Jessica Faiss. Det vi ser är egentligen inget som är värt att se, eller – mer

rättvisande – som i sig inte innehåller några minnesvärda detaljer, utan som verkar i kraft av sin detaljlöshet. Den fotografiska bildens Nirvana, skulle man kunna säga. Och när man lämnat utställningslokalen är det som resebyrån Ving uttrycker det: känslan sitter kvar länge.

Adress: Hälsingegatan 43, Stockholm

Utställningen pågår under perioden 12/1 – 12/2

Anders Olofsson (text), Galleri Flach (foto)